

βηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυεῖς, καὶ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Ἐπέβλεψεν ὅπῃ τὴν προσόχῃ τῶν πεινῶν, καὶ ἐκ ἐξουσίας τὴν δέσιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς ἡμεῶν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίας αὐτῆς. Κύριος ἐξ Οὐρανοῦ ὅπῃ τὴν γῆν ἐπέβλεψε, τὸ ἀκῆσαι τὸ σαναγμὸν τῶν πεπεδημένων, τὸ λῦσαι τὰς Τύχας τῶν τεθραυγμένων. Τὸ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυεῖς, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτῆς ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ ὀπιτυαχθῆναι λαὸς ὅπῃ τὸ αὐτὸ, καὶ Βασιλεῖς τὸ δαλῶναι τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρέδη αὐτῇ ἐν ὁδῷ ἰχύος αὐτῆς. τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν με ἀνάγγελόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν με. ἐν ἡμέρᾳ ἡμεῶν τὰ ἔπαισε. Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἔρανοί. Αὐτοὶ ὀπολύνται, σὺ δὲ ἐξαυλῇς, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περὶ βόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔπαισε καὶ ἐκλείψουσιν. Οἱ Τύχοι τῶν δάλων σου κατασπληνώσκει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα καταβιβωθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ρβ'. 102.

**Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός με τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ μὴ ὀπιλανθανῇ πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτῆς. Τὸν διίλατόν τε πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς ῥύσεις σου. Τὸν λυγρὸν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανέντά σε ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλάντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ὀπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετὶ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσιῶν ὁ Κύριος, καὶ κῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις. Εἰ γνώρισε τὰς ὁδούς αὐ-